

følger med den. Jeg er ikke i Tvivl om, at Motorkøretøjerne vil i højere og højere Grad fortrænge Hestekøretøjerne fra vore Veje; men deri ser jeg ingen Ulykke. Jeg tror, at Brugen af Hestekøretøjer i mange Tilfælde er for dyr, og at flere og flere af Befolkningen vil finde, at de har betydelige Fordele af at gaa over til Motorkøretøjer. Den Ængstelse, som tidligere har været til Stede hos Hesteejerne, har ikke været helt ud i det blaa. Der har været god Grund til den, fordi der til at begynde med har været ikke saa faa Motorkuske, der har kørt ganske uforsvarligt. Men Lovgivningen skal indrettes saaledes, at man sikrer sig, at vedkommende bliver klappet alvorligt af, naar de ikke kører forsvarligt. Jeg ser ikke rettere, end at man ogsaa er inde herpaa i dette Lovforslag, og jeg tror derfor ikke, der er nogen Grund til at ængstes mere end hidtil for disse Automobile, selv om de bliver mere almindelige paa vore Veje, end de har været. Skulde man i Almindelighed være Modstander af at bruge Motorkøretøjer paa vore Veje, fordi de nu og da foraarsager en Ulykke, kunde man lige saa godt ængstes ved at tærsk paa Maskine eller ved at drive Mølleri og Mejeri; ogsaa der foraarsages der jo Ulykker ved Maskinerne. Men der er ikke Tvivl om, at efterhaanden som man lærer at bruge Motorkøretøjerne og vænner sig til dem, vil Procenten af Ulykkestilfældene gaa betydeligt ned.

Det forekommer mig, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, er en betydelig Forbedring af den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade, og jeg kunde for saa vidt gaa med til at stemme for Lovforslaget i den Form, det for Øjeblikket har; men da der er Lyst og Villie til at faa Lovforslaget i Udvalg og til at give det en hurtig Behandling der, skal jeg ikke have det mindste derimod, idet ogsaa jeg kan indse, at der er enkelte Steder i Lovforslaget, som nok kan trænge til at ændres. Jeg vil gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger om to af de Paragraffer, som den højtærede Minister omtalte. Jeg kan ikke se, at det er rigtigt at sammenstille de smaa 4-hjulede og de 3-hjulede Vogne med Cyklerne. Rigtigheden af denne Sammenstilling er mig ikke umiddelbart indlysende; men hvis man vil sammenstille

dem, forekommer det mig rigtignok, at naar man har indført Maksimalmaal og -vægt for de 4-hjulede Vogne, maa dette ogsaa omfatte de 3-hjulede. Thi der er dog ingen, der færdes noget paa Vejene, som ikke har set, at der kører adskillige 3-hjulede Vogne omkring, som er nogle slemme store Rumlekasser, og som vejer langt, langt mere end det, der i Lovforslaget er sat som Maksimalvægt for de 4-hjulede. Dette er et Forhold, som jeg vil bede om, at der maa blive taget Hensyn til paa Lovforslagets videre Vej gennem Rigsdagen.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvorvidt Amtsraadene og Byraadene skal have Afgørelsen af, om deres Veje og Broer skal kunne befares af de tunge Vogne. Der synes jeg, den højtærede Minister har nogen Ret i, at man faar en bedre og mere lige Rettesnor, hvis det er Ministeriet, der kommer til at afgøre det; og jeg vilde da gerne have en Bestemmelse indført, der gik ud paa, at Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde skulde forhandle med Amtsraadene og Byraadene omkring i Landet om disse Spørgsmaal; thi der er dog ikke Tvivl om, at Amtsraadene og Byraadene bedre end Ministeriet er i Stand til at afgøre, hvorvidt deres Veje og Broer er i Stand til at bære de Belastninger, som bydes dem af disse Vogne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilke Kasser Bøderne skal gaa, er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, at de absolut bør gaa i Statskassen. Jeg er af Princip imod, at de, der er interesserede i dette Spørgsmaal, skal have det saadan ordnet, som det er ifølge den gældende Lovgivning, hvorefter det er Hjælpekasserne og andre kommunale Institutioner, der skal have Bøderne. Jeg ønsker ikke, at man ude i Kommunerne skal være pekuniært interesseret i, at nogle Overtrædelser, som i og for sig ingenting betyder, bliver paataalt. — Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Ordene: „brolagte og asfalterede Gader“ i § 35, 4de Stykke, bør udgaa, og jeg er ogsaa enig med den højtærede Minister i de Grunde, han anførte derfor.

Jeg skal ikke i øvrigt komme ind paa Enkeltheder; det maa blive det paagældende Udvalgs Sag nærmere at overveje disse.